

สำนวนเลขที่ 4/17/2548 (อนุฯ)

ประเภทสำนวน เพลิงไหม้

เรื่อง เพลิงไหม้บ้านพักครูโรงเรียน ว.

สรุปข้อเท็จจริง เมื่อวันที่ 28 มิถุนายน 2544 เวลาประมาณ 05.00 น. เกิดเหตุเพลิงไหม้บ้านพักครูจำนวน 2 หลัง ของโรงเรียน ว. สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด ส. เป็นเหตุให้ทางราชการได้รับความเสียหายคิดเป็นเงิน 88,000 บาทโดยบ้านพักครูดังกล่าวเป็นบ้านไม้สร้างตั้งแต่ปี พ.ศ. 2520 ปัจจุบันไม่มีผู้ใดใช้พักอาศัยและทางโรงเรียนได้ตัดกระแสไฟฟ้าแล้ว

ความเห็นของพนักงานสอบสวน จากผลการตรวจสอบที่เกิดเหตุของเจ้าหน้าที่วิทยาการจังหวัด ส. เชื่อว่าเกิดจากการกระทำของบุคคลเพื่อบูมวงเพลิงเผาทรัพย์สิน

ความเห็นของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบ พิจารณาแล้วเห็นว่านาย ส. ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง จนเป็นเหตุให้มีบุคคลลอบเข้าไปวางเพลิงเผาบ้านพักครูโรงเรียน ว. เสียหายจำนวนสองหลัง จึงต้องรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายให้แก่ทางราชการ

คำวินิจฉัยสั่งการของผู้แต่งตั้ง เห็นชอบตามความเห็นของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบ

ประเด็นที่ขอให้พิจารณา มีผู้ใดต้องรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายให้แก่ทางราชการหรือไม่ จำนวนเท่าใด

กฎหมายที่พิจารณา พระราชบัญญัติความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาความรับผิดชอบ ข้อเท็จจริงตามสำนวนการสอบสวนปรากฏว่านาย ส. อาจารย์ใหญ่โรงเรียน ว. ในฐานะผู้บริหารโรงเรียน ได้ดูแลรักษาบ้านพักครูตามสมควรแก่สภาพของบ้านในระดับหนึ่งแล้ว เนื่องจากเป็นอาคารไม่มีสภาพเก่าทรุดโทรมมากสร้างมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2520 โดยได้ตัดกระแสไฟฟ้าออกจากบ้านพักครูและสั่งการให้ครูเวรและนักการภารโรงตรวจตราอาคารเรียนอาคารประกอบห้องน้ำและบ้านพักครูให้อยู่ในสภาพเรียบร้อยแล้วอีกทั้งเมื่อพบเห็นการจัดแะก็ได้จัดการซ่อมแซมให้อยู่ในสภาพเรียบร้อย อย่างไรก็ดี ข้อเท็จจริงปรากฏว่าเคยมีผู้ลักลอบบุกรุกเข้าไปในบ้านพักครูเพื่อใช้เป็นที่พักนอน หากไม่ต้องการรื้อถอนบ้านพักครูเพื่อให้ครูที่จะย้ายมาดำรงตำแหน่งใหม่ได้พักอาศัยก็ควรจะต้องหามาตรการดูแลและปรับปรุงบ้านพักครูดังกล่าวไม่ให้เป็นที่ที่ก่อให้เกิดภัยอันตรายได้ เช่น จัดการปรับภูมิทัศน์โดยรอบให้โล่งง่ายแก่การตรวจตราดูแล เก็บกวาดข้าวของเครื่องใช้ต่าง ๆ ให้เรียบร้อย จัดหาเวรยามเฝ้าระวังความปลอดภัยให้มากขึ้น เพื่อมิให้บุคคลภายนอกลักลอบเข้าไปใช้บ้านพักครูเป็นที่มั่วสุม จนกระทั่งเกิดเหตุเพลิงไหม้ พฤติการณ์ถือได้ว่าเป็นการกระทำ

ด้วยความประมาทเลินเล่อแต่ไม่ถึงขั้นประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง นาย ส. จึงไม่ต้องรับผิดชอบ
ค่าเสียหายให้แก่ทางราชการ

มานวิกา มาลากุล ณ อยุธยา ย่อ

พรทิพย์ บารมีอวยชัย ตรวจ

สำนวนเลขที่ 18/65/2548

ประเภทสำนวน เพลิงไหม้

เรื่อง เพลิงไหม้บ้านพักครูของโรงเรียน ข.

สรุปข้อเท็จจริง บ้านพักครูเลขที่ 28/12 ตั้งอยู่ในบริเวณของโรงเรียน ข. มีนาย ท. ข้าราชการครู เป็นผู้พักอาศัย โดยในวันที่ 2 มกราคม 2545 นาย ท. ไม่ได้อยู่บ้านพักหลังดังกล่าว แต่ได้ให้นักเรียนที่เป็น นกกีฬาส์ของโรงเรียนที่ตนเป็นผู้ฝึกสอนเข้าพักอาศัยชั่วคราวหลังจากฝึกซ้อมกีฬาส์ช่วงเย็น โดยพักอาศัยอยู่ใน ห้องโถงใหญ่มีนักเรียนที่เข้าอาศัยจำนวน 4 คน ได้แก่ นาย ส. นาย ช. นาย อ. และนาย ร. ซึ่งได้รับอนุญาต จากผู้อำนวยการโรงเรียนเมื่อวันที่ 9 ธันวาคม 2544 ต่อมาเมื่อวันที่ 2 มกราคม 2545 นาย ป. และนาย ย. ได้มา ปฏิบัติหน้าที่ครูเวรตามปกติตั้งแต่เวลา 18.00 – 06.00 น. (ของวันรุ่งขึ้น) กระทั่งเวลาประมาณ 01.30 น. ของ วันพฤหัสบดีที่ 3 มกราคม 2545 ได้รับแจ้งจากนาย พ. (ยามของโรงเรียน) ว่าเกิดเหตุเพลิงไหม้ที่บริเวณ บ้านพักครูที่อยู่บริเวณวังหลังภายในพื้นที่บริเวณโรงเรียน เมื่อทราบเหตุดังกล่าวจึงวิ่งไปดูที่เกิดเหตุและแจ้ง ผู้บังคับบัญชาให้ทราบ พบว่ามีเจ้าหน้าที่ดับเพลิงของเทศบาล ล. มาทำการดับเพลิงปรากฏว่า เพลิงได้ลุกลามไหม้ที่ บ้านพักครูเลขที่ 20/12 และได้ลามลุกลามไหม้ไปถึงบ้านพักครู เลขที่ 28/17 เสียหายทั้งหมดจนถึงเวลาประมาณ 04.00 น. เพลิงจึงสงบลง

ความเห็นของพนักงานสอบสวน แหล่งความร้อนที่ทำให้เกิดเพลิงไหม้เกิดจากวัตถุที่มีไฟ ลุกติดอยู่ไปถูกกับวัตถุที่ติดไฟได้ง่าย

ความเห็นของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบละเมิด พิจารณาแล้ว สันนิษฐานว่า วัตถุที่ติดไฟอยู่แล้วที่เป็นสาเหตุของเพลิงไหม้ครั้งนี้ เนื่องจากจุดต้นเพลิง เกิดเหตุในห้องนอน ของนาย ท. ซึ่งมีได้อยู่ในบ้านพักในวันเกิดเหตุและได้เดินทางไปเยี่ยมภรรยา ประกอบกับได้ปิดห้อง ล็อคใส่กุญแจไว้ รวมทั้งนักเรียนที่อาศัยอยู่ได้พักอาศัยอยู่อีกห้องหนึ่งที่มีใช้ห้องจุดต้นเพลิง และเป็นช่วงยาม วิกาล ไม่มีผู้ใดสามารถเข้าไปกระทำการใด ๆ ได้ น่าจะเกิดจากกระแสไฟฟ้าลัดวงจร และหรือการรั่วไหล ของกระแสไฟฟ้า จนเกิดความร้อนไปถูกกับวัตถุที่ติดไฟง่าย หรือ โครงสร้างของบ้านพักที่เป็นไม้เก่าติดไฟ ได้ง่ายลุกติดไฟ และลุกลามไปถูกกับวัตถุอื่นที่ติดไฟได้ง่ายภายในห้อง จึงเป็นสาเหตุของเพลิงไหม้ในครั้งนี้ และเป็นอุบัติเหตุ จึงไม่มีผู้ใดต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่าย

คำวินิจฉัยสั่งการของผู้แต่งตั้ง สำนักงานสามัญศึกษาจังหวัด ณ. พิจารณาแล้วเห็นชอบด้วย กับความเห็นของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบละเมิด

ประเด็นที่พิจารณา มีผู้ใดต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายให้แก่ทางราชการหรือไม่จำนวนเท่าใด

กฎหมายที่พิจารณา พระราชบัญญัติความรับผิดชอบละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ.2539

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาความรับผิดทางแพ่ง ข้อเท็จจริงตามพยานหลักฐานประกอบกับความเห็นของกองกำกับการ ปรากฏว่า เมื่อวันที่ 3 มกราคม 2545 เวลาประมาณ 01.30 น. เกิดเหตุเพลิงไหม้บ้านพักครู เลขที่ 28/12-28/17 ของโรงเรียน ข. เป็นเหตุให้ทรัพย์สินของ ทางราชการได้รับความเสียหาย คิดเป็นเงิน 500,000 บาท น่าเชื่อว่า จุดเพลิงไหม้ได้ลุกลามขึ้นก่อนที่บริเวณห้องนอนด้านหลังข้างขวาชั้นบนภายในบ้านพักครูเลขที่ 28/12 และสาเหตุของเพลิงไหม้ครั้งนี้เกิดจากมีวัตถุที่มีไฟลุกติดอยู่ไปถูกกับวัตถุที่ลุกติดไฟได้ง่ายทำให้เกิดการลุกลามของเพลิงไหม้ของเพลิงขึ้น จนลามไปยังบริเวณต่าง ๆ ได้รับความเสียหาย ไม่ปรากฏว่าเหตุแห่งความเสียหายเกิดจากการกระทำด้วยความประมาทเลินเล่อของเจ้าหน้าที่ผู้ดูแลด้านพัสดุไฟฟ้าและการซ่อมบำรุง นาย ท. และนักเรียนผู้ได้รับอนุญาตให้พักอาศัย จึงไม่มีผู้ต้องรับผิดชอบใช้ค่าเสียหาย

อนึ่ง เนื่องจากบ้านพักครูหลังที่เกิดเหตุเพลิงไหม้ดังกล่าวมีอายุการใช้งานมาเป็นเวลาเกินกว่า 30 ปี ดังนั้น สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานจึงควรจัดให้มีมาตรการในการดูแลบำรุงรักษาอุปกรณ์เครื่องใช้และระบบไฟฟ้าว่ายังสามารถใช้งานได้เป็นอย่างดีเสมอ ซึ่งหากหน่วยงานที่รับผิดชอบตรวจสอบพบว่ามีสภาพเก่าหรือไม่ปลอดภัยก็ควรจัดสรรงบประมาณเพื่อดำเนินการปรับปรุงซ่อมแซมรวมทั้งจัดทำ และรวบรวมเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการบำรุงรักษาระบบไฟฟ้าไว้เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบ ทั้งนี้ เพื่อมิให้เกิดกรณีความเสียหายจากเหตุเพลิงไหม้ในลักษณะเดียวกันนี้อีก

มนต์ชัย เพ็ชรร่วง ย่อ

พรทิพย์ บารมีอวยชัย ตรวจ

